PEKLEM K RÁJI,

ANEB:

ÚTĚK DO SVATÉ ZEMĚ.

DÍL I.

(Pokračování.)

Konar dal také jí rukou pokyn, aby byla tichá, a poslouchal dále.

Měl velmi dobrý sluch, a nyní se mu zdálo, jako by se venku někdo podél zdi tiše kradl.

Pak zaslechl slabé písknutí.

Také Evgen to písknutí slyšel. Pohlédl na lesníka a tázal se:

"Co to bylo?"

Tento neodpověděl. Zavrtěl jen slabě hlavou a poslouchal dále.

Také Evgen poslouchal s napnutou pozorností. Jánoš na ně hleděl zaražen, nevěda patrně, co má dělati.

Slabý šramot podél zdi se opakoval, a nyní ho bylo ještě více slyšeti.

Evgan pokročil po špičkách k lesníkovi a šeptal:

"Co to znamená, pane lesní?"

Tento se slabě usmál a odpověděl zkrátka:

"Dnes tu máme v sousedstvu cikány."

Pak se přikradl po tichu ku zdi, kde viselo několik pušek. Sundal dvojku, ohledal ji, zdali je nabita, a pak se přiblížil k oknu.

Šramot u zdi byl již přestal, ale psi pořád ještě štěkali.

Lesník se nyní obrátil ke dveřím. Ale jeho žena mu zastoupila cestu a tázala se úzkostlivě:

"Snad bys nechtěl jít ven?"

"Což se budu té cikánské bandy báti?"

"Prosím tě, zůstaň zde. Já mám o tebe strach. Slyšíš to píknutí?"

U zdi to zase počalo šramotit, a psi se dali zase do dorážlivého štěkotu.

Lesník se nyní obrátil k Evgenovi a pravil:

"Vezměte si také jednu pušku, pane. Jedna je ještě nabita."

Pak přiskočil k oknu a otevřel s chvatem okenici.

Evgen byl zatím pospíšil ku zdi a nalezl brzo druhou nabitou pušku.

Jánoš se chopil třetí pušky a počal ji s chvatem nabíjetí.

"Kdo je to zde?" vzkřikl lesník oknem ven.

Žádná odpověď. Ale bylo slyšeti šramot, jako by někdo od stavení utíkal.

Evgen přistoupil též k oknu a díval se ven na prostranství před myslivnou.

Toto prostranství bylo měsícem jasně ozářené, a jen na protější straně na ně vrhaly stromy, které tam stály, temné stíny.

Viděti nebylo ničeho, a také bylo v tu chvíli kolem stavení ticho, že ani psi nezaštěkli.

Ono podezřelé písknutí ozvalo se ještě jednou, a psi se dali zase do štěkání. Stejnou dobou zdálo se, jako by v tom stínu několik temných postav se pohybovalo, a také bylo zase ten šramot u zdi slyšeti, který, jak se zdálo, k onomu oknu se blížil, u něhož lesník a Evgen stáli.

Konar po tichu zaklel. Ta věc mu počínala býti podezřelou; neboť věděl, kdyby to byli cikáni, že by byli již na jeho první hrozbu, že na ně střelí, na útěk se dali. Musili to tedy býti jiní a odvážlivější lidé, a ti mohli býti nebezpečnými.

Tato úvaha mu byla pohnutkou k opatrnosti. Dal Evgenovi znamení a odstoupil od okna, chtě zatím čekati, co budou ti chlapi dále dělati.

Jeho žena již počala dostávati strach a pravila úzkostlivě:

"Kdyby zde aspoň byl Garši!"

"Ten zde není, ale Ištván leží v zadu."

"Mám ho jít vzbuditi?" tázala se žena a chtěla jít ku dveřím.

"Ne." Ti psi ho zajisté již probudili, a bude-li se střílеti, ví už, co má dělat."

Ištván byl dřevorubec, který byl pozdě večer do myslivny přišel a zůstal tam přes noc.

"Stůj!" vzkřikl najednou Evgen

Byl totiž spozoroval, jak někdo mimo otevřené okno rychle přeběhl a hned zase zmizel.

Konar, který jej byl také viděl, přiskočil k oknu. Ale jeho starostlivá žena jej rychle odtáhla zpět a zvolala úzkostlivě:

"Pro živého boha, muži, nevydávej se do žádného nebezpečí!"

Přiskočila rychle k oknu a zavřela okenici.

V témž okamžení bylo již také do dveří silně udeřeno, a venku se ozval hrubý hlas:

"Otevřít!"

Nyní zase začali psi dorážlivě štěkati.

Lesník zapálil dračku a poručil ženě, aby vzbudila dceru a šla s ní k Adě a hleděla ji upokojiti.

"Ta paní se bude strachovat," pravil; "ale řekni jí, aby se nebála ničeho, neboť jsme zde čtyři mužové a budeme již s těmi chlapy hotovi."

Pak dal Jánošovi ještě několik nábojů a poručil mu, aby zůstal ve světnici a dával tam pozor, aby tam nikdo oknem nevlezl.

Nyní bylo po druhé na dveře silně udeřeno, a opět se ozval venku hruhý hlas a poroučel, aby se otevřelo.

Zatím, co myslivcová ze světnice vyšla a nahoru k Adě spěchala, vyšel Konar s Evgenem do síně.

Právě v tu chvíli se tam dostavil dřevorubec Ištván, silný a hranatý muž, drže v ruce sekyru, jenž přicházel se podívati, co ten povyk znamená.

Konar zastrčil hořící dračku do rozpuklé zdi a obrátil se ku dveřím, do kterých bylo opět silně boucháno, že se celý dům otřásal.

Venku se ozval hrozivý hlas:

"Otevřete, ku všem ďáblům!"

"Hned, hned! Jen mějte strpení!" odpověděl lesník a přistopil docela klidně ku dveřím, — ale neotevřel je, nýbrž zastrčil závoru ještě dále.

Teprv nyní, když bylo všecko v pořádku, se otázal, proč se dělá takový hřmot.

"Otevřte!" znělo zase vyzvání.

"Kdo pak jste?"

"My jsme sem posláni od pana sudího!"

"Tedy jste hejduci?"

"Ano."

"Co pak mi chce pan sudí?"

"Otevře, a pak se to dovíš!"

"Já to chci dříve vědět, co u mne chcete."

"Nedělej tolik zbytečných řečí, když sudí poroučí!" ozval se nyní jiný hlas.

"Jsi snad ty ten pan sudí?"

"Ne, ale jsem od něho sem poslán!"

"Pak se mi musíš jakožto jeho zřízenec vykázati."

"Otevři, a já se ti vykážu!"

Lesník mu však odpověděl docela klidně:

"To věřím, že bys se mi chtěl vykázat dle svého spůsobu, ale není toho zapotřebí. Jen jděte s pokojem, odkud jste přišli, a pozdravujte ode mne svého pana soudce, který mým soudcem není. Máte-li u mne skutečně co pohledávati, tedy sem přijďte, až bude den, abych viděl, kdo jste."

Po těchto slovech ustoupil Konar ode dveří.

Tito lidé venku již poznali, že je všecko další vyjednávání marným, a jeden z nich zvolal:

"Já tě vyzývám jmenem pana soudce, abys otevřel!"

Konar na to neodpověděl.

"Ty máš v domě podezřelé lidi!"

"Ne, ti jsou před domem!" zvolal Konar.

"Otevři, sice ti ty dvéře rozbijeme!"

"Pryč od mých dveří!" zahřímal nyní lesník, "sice vás postřílíme, že z vás ani jeden odsud neodleze!"

Zdálo se, že nezůstala tato hrozba bez účinku, neboť nastalo přede dveřmi v okamžení ticho.

Tato přestávka trvala jen asi dvě minuty. Najednou se ozval velitelský hlas:

"K útoku, hoši! Rozbijte ty dvéře!"

Nyní se venku strhl divoký ryk, a několik chlapů počalo do dveří mlátiti.

Dvéře však byly ze silných dubových fošen a nepovolily.

Zároveň prozrazoval řinkot rozbíjených tabulek, že bylo také na okno u světnice útokem udeřeno.

Byl to strašný hlomoz a divoká vřava, a mezi tím bylo slyšeti zuřivý štěkot psů, a nahoře se ozývaly úzkostlivé hlasy ustrašených ženských.

Nyní zaduněla ve světnici střelná rána, a Evgen tam ze síně rychle skočil, chtě Jánošovi na pomoc přispěti.

Světnice byla napiněna kouřem, a Jánoš stál vedle rozbitého okna a nabíjel zase pušku.

Nyní bylo také druhé okno rozbito, a Evgen před ním spatřil tmavou postavu a hned na ni střelil.

Pronikavý výkřik mu byl důkazem, že jeho rána trefila.

Lesník stál posud v síni u dveří, do nichž bylo za strašného hluku a proklínání silně bušeno, a opět se ozval venku onen hrubý hlas.

"Dostat se tam musíme! Jen do toho mlaťte!"

Najednou zaslechl z hořejšího patra úzkostlivý ženský hlas:

"Pomozte! Pomozte!"

Zároveň se ozývaly surové hlasy, hlomoz a dupot.

Blesky boží! Ti ďáblové jsou již nahoře!" vykřikl Konar a běžel ku schodům.

Útočníci přede dveřmi vítězně zajásali.

Nyní bylo patrno, že dělali před domem jen proto takový hlomoz, aby tam byli jeho obhájcové přivábeni, a že byli zatím někteří z těch útočníků na jiném místě do domu se dostali, kde jim v tom nikdo nebránil.

Konar chvátal dlouhými skoky po schodech nahoru.

Nahoře v prostranné síni stála plechová lucerna, která vydávala dostatečně světla, že bylo po celé síni dobře viděti.

Jeden z chlapů, kteří byli nahoře, skočil proti myslivci, než tento po schodech nahoru vyběhl, a chtěl mu zastoupiti cestu.

Stál na hořejším schodu, a než se mohl proti Konarovi brániti, udeřil jej tento puškou tak prudce do hlavy, že se začal motati a sletěl po hlavě se schodů dolů.

Také Evgen byl ten pronikavý křik slyšel a vyraziv ze světnice, doběhl ku schodům právě v okamžiku, když omráčený loupežník dolů se kácel.

Vyběhl nahoru a postavil se hned lesníkovi po bok.

Jak jsme již podotkli, byla hořejší síň dosti prostranná, a opodál od schodů byly dvéře do pan ského pokoje.

Evgen a Konar tam spatřili dva chlapy, z nichž jeden zápasil s myslivcovou a druhý s její dcerou, kteréž již obě napínaly své poslední síly, aby nebyly od nich přemoženy.

Onen, jenž zápasil s Eliškou, spozoroval hned, jaké nebezpečí jim hrozí, a pustil v okamžení svou kořist, obrátil se proti lesníkovi.

Tento měl svou pušku již k výstřelu připravenu. Rána zaduněla, a beťár se skácel na zem, byv střelen do prsou.

Evgen se chtěl vrhnouti na druhého; ale ten pustil v okamžení myslivcovou, proběhl okolo samého Evgana a skočiv k lucerně a shodil ji na zem.

Světlo zhaslo, a nyní byla v síni tma.

Evgen nyní přede vším pamatoval na Adu a skočil pootevřenými dveřmi k ní do pokoje, kamž byly myslivcová a její dcera již se utekly.

Ada tam klečela ve svém bílém obleku u sesle, majíc sepjaté ruce na sedadlo položeny a hlavu na ně skloněnu.

"Ado!" zvolal Evgen starostlivě a nahnuv se k ní pozdvihl jí hlavu.

"Ach, to je hrozná noc!" zasténala Ada úzkostlivě.

"Nestrachuj se ničeho! Já jsem u tebe, — a to nebezpečí již minulo!"

"Kéž by to bůh dal!"

Dole se zase strhl divoký hluk, a dveře duněly a praskaly prudkými nárazy. Mezi tím padaly střelné rány.

"Co to?" zvolal Evgen a vyraziv ze dveří, běžel ku schodům.

Tam se proti němu ozval hlas:

"Dvéře jsou vyraženy!"

Ištván utíkal po schodech nahoru. Ale Jánoš byl ještě dole, a Evgen tam slyšel jeho hlas.

Aby jej osvobodil z nebezpečí, které mu hrozilo, pádil po schodech dolů.

Ištván tím zase nabyl odvahy a pustil se s napřaženou sekyrou za ním.

V dolejší síni byla tma, a jen otevřenými dveřmi tam padalo ze světnice slabé světlo.

Lesník stál nahoře nad schody a poněvadž viděl, že se přízemek proti útočníkům již ubájiti nedá, volal na Evgena a na Jánoše, aby šli k němu nahoru, což se také hned stalo.

Evgen zase pospíšil do pokoje, kde byla Ada s Eliškou, a pokročiv rychle k oknu, otevřel je a poslouchal.

V tu stranu, kde byla ves, bylo ticho; ale dole u dveří, které útočníci docela vyraziti usilovali, panoval divoký hluk a lomoz.

Nyní tam zařval hlas:

"Dělejte, ať se tam dostaneme, než bude den! Dostat se tam musíme!"

Evgen ustoupil od okna a zavřel je zase.

"Ach bože, ten hrozný člověk je zde!" zvolala Ada úzkostlivě.

"Který to?"

"Ten Beda Štěpán!"

"Jak přicházíš na tu myšlenku?" tázal se Evgen překvapen.

"To byl jeho hlas, který jsem teď dole slyšela. On mě poznal a teď mě chce dostat do své moci. Slyšíš ten vítězný ryk?"

"Jen tam na ně!" zařval opět divoký hlas, a hned na to zaduněla střelná rána.

Evgen chtěl zase vyběhnouti ven. Ale Ada se ho zachytila kolem těla a zvolala úzkostlivě: "Evgene, neopouštěj mě!"

"Oni se budou drát poschodech nahoru," odpověděl tento. "Já musím ven a musím tě brániti!"

Najednou bylo slyšeti z venku docela zvláštní zvuky.

Evgen přiskočil k oknu, otevřel je a díval se ven, pozorně naslouchaje.

Také útočníci musili ty zvuky slyšeti, neboť nastalo dole v okamžení ticho.

Ten podivný hlmot se rychle blížil k myslivně a byl čím dále tím hlučnější, divočejší a příšernější.

Nyní byl již docela na blízku, i bylo lze rozeznati břinkání plechů, bubnování, pískání a troubení — všecko v divoké směsi, a mezi tím se ozýval jakýsi válečný ryk.

To vše se přihnalo k myslivně jako náhlá bouře, jako by se byli zlí duchové z pekla vyrojili.

Ada se třásla strachy a zvolala úzkostlivě:

"Pane bože! Co to je? To je vítězný jásot zlých duchů. Již je po nás veta. Tak mohou jen ďáblové jásati,

"Nestrachuj se ničeho, Ado, a doufej!" těšil ji Evgen. "Já myslím, že nám přichází pomoc."

Přistoupil zase k oknu. Venku se již rozednívalo, i bylo tam již možno každý předmět rozeznati.

On viděl zrovna proti myslivně, jak několik chlapů s divokým chvatem přes pole pryč utíká, pomyslil si hned, že jsou to nejspíš ti zlosynové, kteří byli dříve na myslivnu útočili a kteří se dali bezpochyby před tou příšernou hudbou na útěk.

Před domem poskakovalo v divokým reji asi dvacet podivných a fantastických postav, které držely v rukou rozličné plechové nebo železné předměty, jako pánve, poklice, plechové hrnce a jiné podobné věci, a ten pekelný koncert jimi dělaly.

Evgen je hned poznal, že jsou to cikáni.

Před tímto příšerným průvodem poskakovala stará cikánka, držíc v každé ruce plechovou poklici a dohromady je srážejíc.

Před domem se zastavila a zvolala hlasitě:

"Ven s těmi zlosyny, kteří ruší noční klid a přinášejí do pokojných domů vraždu a požár! Ruka spravedlnosti se již po nich vztahuje, meč pomsty je vyhladí s povrchu země!"

Opět se strhl mezi zástupem cikánů divoký ryk, a pekelná hudba zase spustila.

Evgen byl již poznal ve staré cikánce Jerdu a volněji si oddechl; neboť věděl, kde je tato žena, tam že Adě žádné nebezpečí nehrozí.

Obrátil se zase k oknu a zvolal:

"Již jsme zachráněni!"

V celém domě nastal hluboký klid, což bylo důkazem, že mělo to podivné zakročení cikánů dobrý účinek a že musilo tu loupežnickou bandu zaplašiti,

Když Evgen viděl, že Adě již žádné nebezpečí nehrozí, vyšel do síně.

Zde spatřil na zemi ležící mrtvolu beťára, kterého byl lesník zastřelil.

Seběhl do dolejší síně a nalezl tam myslivce a Jánoše.

Tam se představoval jejich zrakům obraz strašného zpustošení.

Ve světnici byla dvě okna docela rozbitá, a také na nábytku bylo viděti velké škody, které byly patrně jen ze zlomyslnosti způsobeny.

Nejhůře vypadaly domovní dvéře, které byly na mnoha místech rozsekané a rozštípané, ale přece posud držely, poněvadž byly závorou dobře zastrčené.

Konar nyní tyto dvéře otevřel, a před nimi stála Jerda.

On a Evgen ji přivítali s užasnutím a chtěli hned věděti, jak se to stalo, že přichází právě v takovou chvíli, v kterou hrozilo celému domu velké nebezpečí.

Jerda vešla do světnice a spatřila tam Jánoše, jenž seděl na lavici, jsa po tom tuhém zápase velice unaven a opíraje si hlavu o dlaň. Skrze prsty mu prýštěla krev.

"Ubožáku!" politovala ho Jerda. "Tys také něco dostal?"

"Mnoho to nebude, — jen nějaké lehké škrábnutí."

"No, podíváme se na to," pravila Jerda a počala mu hned ránu ohledávati.

Shledalo se, že jej byla kulka povrchně do hlavy zasáhla a že mu odřela kůži.

Jerda mu tu ránu hned vymyla a požádala myslivce o náplasť a obvazek.

Jeho manželka to hned přinesla a pomáhala pak Jerdě při její práci.

Když pak byla tato hotova, počala vypravovati, jak tam byla se svou tlupou přišla.

Za nočního ticha byli cikáni ve svém ležení zuřivé štěkání psů, jakož i střelné rány velmi brzo uslyšeli. Jeden mladý cikán se bez prodlení vypravil na tu stranu, aby vyzvěděl, co ten hluk znamená, a přinesl zprávu, že jest myslivna od beťárů útokem napadena.

Jerda hned vyzvala své druhy, aby se tam bez odkladu vypravili a ty útočníky zahnali, k čemuž byli všichni hned ochotni.

Tím způsobem byla myslivna šťastně osvobozena.

Brzo se tam dostavili ze vsi lidé a také obecní starosta, načež bylo hned vykonáno důkladné ohledání místa, kde byly ty boje se udály.

Starosta nařídil, aby bylo vše ponecháno v nezměněném stavu. Jen beťárova mrtvola byla přikryta slamou.

Pak byl hned vypraven posel k soudu, aby tam o té události oznámení učinil.

Zatím byli Jerda a Evgen k Adě se odebrali.

Tato se ustrašením a úzkostí ještě celá třásla a pravila slabým hlasem:

"Prosím vás, postarejte se, abych již byla odsud pryč! Zde již nejsem jista, a kdybych zde ještě déle zůstala, přivedla bych také ty dobré lidi do neštěstí, kteří mi zde poskytli útulek!"

Evgen též uznával, že co nejrychleji někam se Ada odstraniti musí, aby nebylo její tajemství vyzrazeno.

Za několik hodin se tam musila dostaviti z města soudní komise, před kterou by se byla Ada ukrýti nemohla, nýbrž byla by také musila k výslechu se dostaviti, a tím by se bylo musilo její tajemství vyzradit.

Také Jerda byla pro okamžité se odstranění, ale podotkla, že se to musí takovým spůsobem státi, aby to nikdo nespozoroval.

"Ale jak to vyvésti?" tázal se Evgen.

Cikánka se na chvilka zamyslila a pravila pak k Adě:

"Já myslím, že by z tebe mohla být hezká mladá cikánka, a u nás tě zajisté nebude nikdo hledati. Moji lidé se vydají za několik hodin na další cestu a potáhnou k Patně. Chceš li se k nám asi na den přidružiti, budeš docela jista. Eliščiny šaty se na tebe výborně hodí, a já tě mimo to tak změním, že tě nikdo nepozná. Nyní pospíším do našeho ležení, opatřím tam, čeho bude potřebí, a co nejdříve se zase sem vrátím."

Jerda odkvapila.

Evgen nyní vyhledal Konara a oznámil mu tajně, že musí Ada bez prodlení z jeho domu se odstraniti a on že půjde s ní, co její ochránce. Také mu udal příčiny, které jej k tomu nutí.

Konar s tím také souhlasil, aby Ada co nejdříve někam se odstranila, ale Evgenovi radil, aby ještě zůstal u něho, poněvadž prý byl také on proti těm beťárům bojoval, a to že se zatajiti nemůže. Soudní komise prý se bude po něm píditi, a kdyby tu nebyl, bude prý po něm pátrati, a to že prý by mohlo jemu, Konárovi, velké nesnáze způsobiti, poněvadž prý ho vydával za svého příbuzného a musí až posud na tom trvati.

"Když tu zůstanete," doložil Konar, "vezmou vaše výpovědi jednoduše do protokolu, a dále se nebude po vás nikdo ptáti."

Evgen byl v nemalých nesnází, ale musil uznati, že učiní nejlépe, když té rady uposlechne.

Jerda se brzo vrátila a přinesla s sebou v balíčku potřebné věci. Její návrat nebyl nikým spozorován, poněvadž byly již všecky cizí osoby z myslivny odešly:

Evgen se s ní odebral k Adě a shledal, že byla tato pomocí Elišky zatím ze vznešené dámy v hezké selské děvče se proměnila, kterému ten pestrý oblek velmi pěkně slušel. Také vlasy měla dle toho ve dva silné copy upletené, které jí rovně na zádech visely, čímž také její obličej docela jinak vypadal.

Jerda nyní otevřela plechovou krabici, nasypala do ní nějakého prášku, smíchala to s tím, co tam již bylo, přidala do toho ještě nějaké bilinové šťávy, promíchala to důkladně a pak tím počala Adě obličej a krk natírati. Konečně jí tím také natřela ruce až nad lokte.

Nyní měla Ada přihnědlou pleť jako pravá cikánka.

Nyní přišel nahoru také lesník a otázal se Jerdy, kdyby Evgen u něho ještě zůstal, zdali může zatím ona za bezpečnost Ady ručit.

"Ano, to mohu!" odpověděla cikánka rozhodným tonem.

"Mohu se na to bezpečiti?" tázal se Evgen.

"U nás cikánů není přísaha obyčejem, — sice bych ti na to přisahala. Ale já za to ručím svým slovem."

"A já mám k tobě důvěru," pravila Ada; "neboť tě již dlouho znám co poctivou ženu."

Pák se obrátila k Evgenovi a pravila, smutně se usmívajíc:

"O mne se nestarej, příteli, a zůstaň zde."

Tímto bylo rozhodnuto, že tam má Evgen ještě zůstati. On také se vyjádřil, ačkoli s těžkým srdcem, že tak učiní.

Nyní byla ještě otázka, kdy a kde se Evgen s Adou zase shledá.

Jerda jej hleděla upokojiti a pravila:

"Náš vůz, v kterém ta paní odsud odjede, přijede sem brzo a Márka s ním. Ta ví, v kterou stranu pojedeme, a zná celou krajinu. Proto ať zde zůstane a slouží panu Evgenovi za průvodkyni."

Za chvíli přijel cikánský povoz, který Jerda očekávala, a napřed seděl co vozka starší cikán.

Márka s něho hned seskočila a měla s matkou delší rozmluvu. Ku konci pravila:

"To všecko udělám, jak jsi mi udala."

Nyní pobídla Jerda Adu k odchodu.

Evgen ji dovedl až k vozu a vysadil ji do něho.

Stará cikánka se posadila vedle ní.

"S bohem!" pravila Ada slabým hlasem.

"Na brzké shledání!" zvolal Evgen.

Povoz se hnul a jel zvolna cestou dále.

Evgen se za ním tak dlouho díval, až mu zmizel s očí.

Pak si z hluboka vzdechl a pravil jako sám pro sebe:

"Kdy ji zase spatřím?"

"Snad ještě dnes," odpověděl Konar.

Soudní komise se za několik hodin dostavila, jsou provázena obecním starostou, a počala přede vším venku i uvnitř myslivny se klidem a pohodlím důkladnou prohlídku konati.

Tato prohlídka trvala velmi dlouho, a pak teprv se počalo s výslechem.

Konar byl první, který byl vyslýchán. Vypověděl vše s potřebnou důkladností a podotkl pak, že si nemůže ten útok jinak vysvětliti, než tím, že měli ti loupežníci namířeno na lesní pokladnu.

S tímto náhledem souhlasili také pánové od soudu.

Zatím seděl Evgen jako na žhavém uhlí; neboť se stále strachoval, že snad Adě již v tuto chvíli zase nějaké nové nebezpečí hrozí.

Konečně přišla řada také na něj, a jeho výslech dopadl právě tak, jak byl lesník očekával.

Slavná komise by byla již ráda tu věc odbyla a proto se ho ani neptala na jeho osobní poměry, nýbrž spokojila se udáním, které také lesník potvrdil, že jest Evgen jeho strýcem a že ho jen na několik dní navštívil.

Poněvadž byl Evgen při tom útoku stále po boku lesníka, nemohl také jinak vypovídati, než tento, a proto byl jeho výslech velmi krátký.

U Jánoše, který byl udán co Evgenův kočí a sluha, trval výslech jen několik minut.

Evgan si oddechl, když byli ti lidé odešli, a zvolal s chvatem:

"Teď musím také já pryč!"

Zavolal na Márku, rozloučil se s myslivcem a s jeho rodinou, vzdav jim za jejich laskavé pohostinství vřelé díky, a pravil pak k lesníkovi:

"Nehněvejte se na mě, příteli, že vám nemohu ani tentokrát to tajemství odhaliti. Ale až se někdy k vám navrátím, abych vám za vaše pohostinství ještě jednou poděkoval, pak mi snad již nebude nic překážeti, abych vám všecko zjevil."

"Já jsem vás seznal co poctivého muže a věřím vám," odpověděl Konar.

Jánoš pospíšil do vsi pro svůj povoz, a Evgen šel s Márkou pěšky až k jistému místu, kde se měl s Jánošem shledati.

Již bylo pozdě dopoledne.

V tutéž dobu seděli Beda Štěpán a Josef v jedné krčmě pohromadě, majíce před sebou každý velkou sklenici vína.

Jejich koně se zatím na blízku pásli, jsouce hlídáni krčmářovým hochem.

Oba byli mrzuti a zamračeni, a zvláště Štěpán se příšerně škaredil a každou chvíli se díval pátravě oknem ven.

"Proklatá noc!" zabručel tento. "Všecky síly jsme na to nasadili, a přece jsme nic nepořídili! Toť bylo zrovna, jako by nám to byl chtěl sám satan pokaziti."

"Já jsem ti již napřed řekl, jak to asi dopadne," odpověděl Josef, "ale ty jsi mé výstrahy nedbal. Myslivci jsou ostražití a umějí se zbraněmi dobře zacházeti; ti se nedají tak snadno přepadnouti."

"Jen mi zase nedělej kázání!"

"To mi ani nenapadá. Ale ten dnešní podnik byl první, kterého jsem se s tebou súčastnil, a budoucně se toho budu chrániti."

Štěpán naň mrštil zlostným pohledem a tázal se:

"Chceš mi snad tím říci, že se zase chceš ode mne odloučit, sotva že jsi ke mně přišel?"

"To neříkám!"

"To by také byl od tebe špatný dík, když jsem tě s takovou důvěrou k sobě přijal. Ty se na to mrzíš, že jsem učinil útok na tu myslivnu? To by se bylo nestalo, kdyby mě tam byl ten starý lesník dobrovolně pustil, abych se mohl přesvědčiti, jaké lidi ve svém domě přechovává, a zdali nejsou mezi nimi — také strašidla."

"Ale čeho jsi tím dosáhl?"

"Já to musím přece vypátrat, co jsem chtěl věděti. Od úmyslu svého neupustím!"

"Chceš se snad k tomu útoku ještě jednou odvážiti?"

(Pokračování.)

-- Předplácejte se na Pokrok Západu. Pouze $1.00 ročně.

ADRESÁŘ ČESKÝCH SPOLKŮ.

OMAHA.

Ráj Palacký č 1 ZCBJ.

odbývá své pravidelné schůze každou čtvrtou neděli v měsíci o 2. h. odp. v síni p. Klepetky na 13. a William ul. Předs. Jan Rosický, taj. J. V. Mašek, 1937 So. 12 St., účet. V. A. Soukrada, 1317 Williams ul., pokl. Fr. Mach

Těl Jed Sokol v Omaha

odbývá své pravidelné schůze každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci večer ve své místnosti 2226 So. 13th St. Předseda Josef Mik, tajemník Karel Špalek, 1227 So. 15th St., účetník Karel Štěnička, 412 So. 13th St., Pokladník Ant Novák.

Podp Sokol Tyrš č 1.

odbývá své schůze dvakrát měsíčně, každou 1. neděli a 3. pondělí v měsíci v síni Metzově. Celoroční schůze odbývá se 1. neděli v říjnu, půlletní schůze 1. neděli v dubnu a čtvrtletní v lednu a srpnu Předseda John Chleborád, místopředseda Fr. Svojtek, taj. Anton Novák 1310 William st., účetník Josef Kašpar 1734 So. 13tá ul., pokladník F. Kunci, 1316 So. 13. Str., výbor majetku na 3 roky Jos. Vopálka, výbor účetní Josef Kašpar a Jos. Mertz, praporečník Krajíček, výp. pr. F. Masiko, dozorce Philip Svoboda, náčelník A. Kapek, výp. náč. Šimon Rokusek zástup do Č. N. H. Spolku, Josef Kašpar.

Tábor Columbus č 69 WOW.

odbývá schůze každé 1. neděle a 3. úterý v měsíci v síni p. Jos. Klepetky, na 13. a William ulici. Vel. konsul Frank Svoboda, místokonsul, Frank Semin sl., pokladník Frank J. Semin. 14th and Williams, klerk Karel Štěnička 1412 So. 13th Str., průvodčí Jan Fiala vnitřní strážce Václav Vejvoda, venkovní strážce Frank Vejvoda, výbor majetku na 3 roky Karel Štěpán.

Tábor Nebraska č 4771 MWA.

odbývá své pravidelné schůze každou prvou a třetí středu v měsíci v osm hodin večer v síni pana Jana Hrocha. Konsul K. Smrkovský, 1113 Dominion St.; návoděl Mike Votava, bankéř Jos. Vopálka, 3. a William ulice; klerk J. Přibyl, 810 Hickory.; průvodčí Fr. Velechovský; vnitřní stráž Karel Šardlant; venkovní stráž John Strnad; výbor majetku Rud. Beran, Jan. Chleborád, Josef Fiala.

Tábor Nebrasská Lípa č. 183 WOW.

odbývá schůze každé poslední úterý v měsíci v síni Hrochově. Josef V. Kašpar předseda, 1734 So. 13. St., Vác. Dolejš, místopředseda, 1310 So. Garfield St., John Šafář pokladník, 1232 So. 13th St; A. F. Novák, taj., 1310 William St; M. Kalčík průvodčí.

Sbor Vlastislava č 29 JČD

odbývá schůze každou 2. neděli v měsíci v Sokolovně o 2½ hod. odp. Vysloužilá předs. Marie Michal 1808 Mason ul. předsedkyně Anna Kalina, náměstka Josefina Machová, tajemnice Marie Rosický, účetnice Nellie Svobodová pokladnice, Anna Pitňová, dozorkyně Marie Pechač, výbor majetku Frant. Fitiová, Marie Stefan, M. Kapková.

Sbor Boleslava č 60 JČD.

odbývá schůze každou 2. neděli v měsíci v Národní síni o 2. h. odp. Předs. Anna Krejčí, tajemnice Vinci Čermák 1247 již 14 ul. účetnice Marie Příborská 121 již 12. ul., pokladnice Antonie Kment, náměstka Marie Bajtera, dozorkyně Josefa Jelen. Výbor majetku Marie Bečan, Kateřina Benák, Jos. Rousek.

Sbor Hvězda Nové Doby č 86 JČD.

odbývá své schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2. hod. odp. v síni Metzově. Předsedkyně A. Chleborád 1407 William, účetnice Emilie Chleborád 1410 Williams, pokladnice M. Zikmund, 1920 So 12th st., tajemnice Vilh. Bartoš, 1234 So. 13th St.

Sbor Martha Grove č 10

odbývá své pravidelné schůze vždy 4. neděli v měsíci, v Sokolské síni. Předsedkyně Marie Peter 1301 So. 8th St., místopředsedkyně A. Krejčí, tajemnice Nellie Svoboda, 1215 So. 13. St., pokladnice Josie Janeček 1116 William St. V. K. Aloisie Vašous, první průvodkyně F. Kolář, druhá průvodkyně Marie Brázda, vnitř. stráž Aloisie Jindra, venkovní stráž Marie Jiránek, výbor majetku Anna Ruppert, Marie Boukal, Marie Reichenberg, vyslankyně do sjezdu Marie Boukal, lékař Dr. L. Svoboda.

Podp sbor Sokolek Tyrš č 1.

odbývá své schůze jednou měsíčně a sice každou druhou neděli v síni Metzově. Předsedkyně Františka Koutský, místopředsedkyně Marie Bečán, tajemnice Antonie Stejskal, 2413 So. 24th & S str. účetnice Marie Bílek, 36 a Charles St. Omaha, pokladnice Anežka Musílek, výbor majetku Františka Štěpán a Anna Bílek, účetní výbor Božena Dušek a Marie Matějka, dozorkyně Marie Říha.

Tábor Myrta čís. 922 R. N. A.

odbývá schůzi první neděli v měsíci, v sokolské síni. Předsedka Marie Boukal, místopředsedka Julie Votava, tajemnice Marie Urbánek, 3024 S. 18. St., pokladnice Anna Žižkovský, kancelířka Mary Smrkovský, maršal Pavla Hanzelín, vnitř. stráž B. Hrubý, venk. stráž Mary Pěchota; výbor majetku Anna Šemík, Frant. Peček, Ant. Stejskal; spolkový lékař Louis Svoboda. Mary Boukal vyslankyně do sjezdu, Pavla Hanzelín místovysl.

SOUTH OMAHA

Prvha Lože č 328 AOUW.

odbývá své pravidelné schůze 1. a 3. středu v měsíci v síni p. Koutského, na 20. a Q ulici, Thomas Lisec Mistr Práce, Mike Volenec dílovedoucí, Anton Kubát dozorce, Frank J. Fitle taj. 211 N 22., Fr. Dvořák účetník 21. a S St., Rudolph Palík pokladník, John Sitera průvodčí, Vincenc Mareš vnitřní strážce, Frank Jaroš venkovní stráž.

Řád Palmové Dřevo č 7

Kruh Dřevařek, v So. Omaze, odbývá schůze své každé poslední pondělí v místnosti Br. Koutských. Marie Vomáčka Dístojná poručnice, Katie Vomáčka místopředsedka, Katie Vocásek, 367 So. 23. Str., tajemnice, Františka Pivoňka bankéřka, Anna Vlach věštkyně, Barbora Racek, průvodčí, Elen. Ebel, vnitřní stráž, Terezie Vocásek venkovní stráž.

OMAHA-CHICAGO
ILLINOIS CENTRAL
CENTRAL MISSISSIPPI VALLEY ROUTE
RAILROAD
MINNEAPOLIS AND ST PAUL

"The Limited," evening train, and "The Express," noon train, from Omaha for Chicago.

UNEXCELLED SERVICE

Day train and evening train from Omaha for Minneapolis and St. Paul.

Tickets of agents of connecting lines.
W. H. BRILL, Dist. Pass'r Agt., Omaha.

A. H. HANSON, G.P.A., Chicago. J. F. MERRY, A.G.P.A. Dubuque.

KRUŽÁTKO NA ZELÍ.....

se čestí noži, jež vždy zůstanou ostré; skrouží buší hlávek v 5 minutách po nějaké prakal, také jablka, mrkev, okurky, cibuli, brambory, řetkvičku, vodnici, atd. pěkně a rychle. Ir Žašle se poštou vyplacené za $1. Tři za $2.00.

LUSHER BROS., ELKHART, IND.

ZÁDUCHA rychle vyléčena. — The Swedish Asthma Cure to dokáže. Balíček na zkoušku zašle se zdarma. 107m6 Collins Bros. Med. Co. St. Louis, Mo.

Severův Silitel Srdce jest připraven podle předpisu lékaře, který jím dosáhl velkých úspěchů ve všech chorobách srdce: ztučnění, zmožení a vysílení, prudkém bití a třesení. Cena $1.00.